

modtagernes Dyrtdidsfond, gik hen og investerede penge i Hafnia og tabte. Derfor kan der tabes penge, og der vil blive tabt penge, særlig i takt med at ATP skal ud og investere efter etiske regler, så finder man alle partikammeraterne, der sidder rundt omkring, og så investerer man i deres halvfallerede virksomheder og taber penge, taber mange penge.

Solidariteten i det her består i, at en lille flok af de allermest forherligede pampere i den socialdemokratiske arbejderbevægelse kan få sig nogle honorarer, millionløbninger, for at sidde i ATP-huset i Hillerød og forvalte og misforvalte den almindelige arbejders surt samenskrabede penge.

Hvis man virkelig ville solidaritet, hvis man virkelig ville sørge for at hjælpe borgerne til en bedre opsparing, samtidig med at man ville tage en del af den kapital, der er i cirkulation, så kunne man jo bede os alle sammen om at indbetale 1 pct. eller 1,5 pct., eller hvor meget man nu synes, at man ville være bekendt at belaste borgerne med, og så lade os indsætte pengene på en konto efter eget skøn.

Så kan hr. Dyrhund sætte pengene i ATP-fonden og tage sine penge. Jeg kan sætte pengene i et pengeinstitut eller i et dansk forsikringselskab eller købe udenlandske aktier, eller hvad jeg vil for pengene, men så er det op til mig selv at afgøre, hvordan mine penge skal forvaltes, så det altså ikke er overladt til en håndfuld pampere fra Socialdemokratiet at bestemme, hvad mine penge skal bruges til.

Så bliver der sagt, at det her ikke har noget at gøre med en skat, for pengene går ikke i statskassen. Også her taler man mod bedre vidende. Det er igen ikke bare forkert, det er meget forkert, for op til 50 pct. af pengene bliver der jo købt statsobligationer for. Det vil sige, at pengene drøner direkte ind i Lykketofte slunkne statskasse i takt med, at Nationalbanken trykker statsobligationer. Så er pengene tilbage i statskassen og kan bruges på den årlige finanslov, hvor der sker en omfordeling, fordi de penge, der er udstedt statsobligationer for, har man forventning om bliver forrentet. Og det vil sige, at det er kassedamen, det er den studerende, det er flaskedrengen, der over deres bruttoskat skal betale for forretningen af de penge, der ligger i ATP-fonden.

Det har ikke noget med solidaritet at gøre. Det har noget at gøre med simpel socialdemokratisk magt over det danske samfund. Man vil ud og bruge de her penge til såkaldt investering

i danske erhvervsvirksomheder. Den ØD og den OD, som danske arbejdere sagde nej tak til 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne, gennemfører man nu gradvis med f.eks. det her ATP-forslag.

Det, der irriterer mig mest, er, at sidste efterår var V og K så kortsynede i deres politiske virke, at de medvirkede til at starte det her show op. Det skulle have været afvist allerede dengang. Barnet skulle have været kvalt i fødslen. Nu ser vi allerede, hvordan det er blevet til en rigtig møgunge, vokset op i form af det her forslag, som vi har til behandling i dag.

Man kan intet positivt sige om det her forslag, kun sige nej, nej og atter nej, og de, der tror på hele den festtale, vi har hørt fra Socialdemokratiet i dag, kan kigge på deres egen nuværende ATP-opsparing og se, hvordan millionerne er forsvundet, som årene er gået.

Havde man sat de penge ind, som man er blevet tvunget til at sætte ind på ATP, på en simpel anfordringskonto i det dårligst forrentede danske pengeinstitut, så havde man i dag stået med et større beløb til udbetaling. Hvorfor? Fordi man har den solidariske ordning, som betyder, at en hel masse mennesker, som jo aldrig har sat tilstrækkeligt ind, har fået udbetalt mere, end de var berettiget til, mens de, der har sat mange penge ind, ikke har fået det ud, som de reelt kunne have fået ud af de penge, de havde sat ind.

Så meget om den socialdemokratiske solidaritet. Det er solidariteten med egne pampere, der skal sidde med millionløn og forvalte de her penge. Det siger Fremskridtspartiet n-e-j til.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Jeg skal såmænd undlade at kommentere den meget store del af hr. Kim Behnkes ulødige og uvederhæftige del af indlægget, men jeg har i hvert fald stillet mig selv det spørgsmål, hvad gode, solide, seriøse folk, repræsentanter for virksomheder og arbejdsgivere i dette land vil sige til den svada her, altså de folk, som sidder i ATP's bestyrelse og er med til at disponere over ATP-fondens midler.

Jeg vil også godt gøre opmærksom på over for Folketinget, at det rent faktisk er sådan, at meningen med ATP-fonden er, at man stiller risikovillig kapital til rådighed til gavn for et meget, meget bredt udsnit af dansk erhvervsliv. Det er en kendsgerning. Denne risikovillige kapital er en kapital, som giver og i de seneste